

tegelijk met die van de overige Latijnse scholen in het Koninkrijk Holland. Met het ontslag van Geldsligter kwam dus na 127 jaar een einde aan de regeling, waarbij Volendam beschikte over een eigen proponent, die tegelijkertijd optrad als rector van de Latijnse school te Edam²⁶.

De Classis was zich inmiddels bewust, zowel door het verbod inzake het houden van de Synode te Monnickendam, als door de min of meer afgedwongen combinatie van de Gemeenten Edam en Volendam, dat 'kerkelijke zaken' niet meer 'kerkelijk behandeld' konden worden. Tegenover de Synode sprak zij daarover in 1807 haar bezorgdheid uit. Zij vroeg deze er voor te willen zorgen dat kerkelijke vergaderingen en besluiten door geen 'politieke demarches en procedures' zouden worden verhinderd²⁷. Vanzelfsprekend was de Synode niet in staat het politieke tij te keren. In 1810, het jaar van de inlijving van het Koninkrijk Holland bij Frankrijk, kwam zij voor het laatst bijeen. In de jaren daarna zou de Classis ervaren dat het nog veel slechter zou gaan met een kerk die werd geconfronteerd met de 'politieke demarches en procedures' van de leider van de Franse staat: Napoleon Bonaparte.

26. Cl. Edam Inv. 11, Hand. 20 juli 1807; Stad Edam Inv. 65 t, Resol. stadsbestuur 2 oct. en 6 nov. 1807; Visser, *Hervormde Kerk Volendam*, 63-64, 66.

27. Cl. Edam Inv. 11, Hand. 20 juli 1807.